

Poštnina plačana v gotovini!

Odmev iz Afrike

December 1936

Odmev iz Afrike. Katoliški misijonski list v podporo afriških misijonov in oprostitev zamorskih sužnjev. Blagoslovljen po štirih zadnjih papežih. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Izide prvega vsakega meseca.

»Odmev iz Afrike« stane letno 10 Din, 5 lir, 2.50 šil., 60 am. cts. Vsako leto ima prilogo »Klaverjev misijonski koledar«. S prilogo stane 15 Din, 7 lir, 3.10 šil.

Blagovolite naslavljati na: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ulica 1. (Ček. šte. 10.887.)

Za Julijsko Benečijo: Rim (123), Via dell'Olmata 16.

Za Avstrijo: Salzburg, »Claverianum«.

Za Ameriko: St. Louis, Mo., West Pine Blvd. 3624, U. S. A.

Dragoceno darilo našim naročnikom.

Po namenu dobrotnikov Družbe sv. Petra Klaverja in naročnikov »Odmeva iz Afrike« opravijo afriški škofje in misijonarji **letno 500 svetih maš.**

Letna naročnina »Odmeva« znaša . . . . . Din 10.—.

Dosmrtna naročnina znaša . . . . . Din 300.—.

Naše slike v bakrotisku.

1. stran: Marija Brezmadežna, zmagovalka peklenske kače.

4. stran: Misijonar in zamorčki molijo za ljube dobrotnike. Vsem prisrčno kličejo: Tisočkrat Bog povrni, kar ste nam v tem letu dobrega storili!

Vsak je svoje sreče kovač.

Mlademu človeku, ki ga Bog kliče v redovno življenje, je treba naslednjih stvari, ako si hoče svojo srečo skovati:

1. **Snov.** To je poklic od Boga.

2. **Nakovalo.** To je želja po žrtvah in neumorno delo za rešitev duš.

3. **Kladivo.** To je krepka volja, ki pogumno premaga vse za preke, da izpolni božjo voljo in namene, ki jih ima Bog z njim.

Misijonska duša: ali imaš vse to? Preberi knjižico »Poklice pomožne misijonarke«, ki jo dobiš pri Družbi sv. Petra Klaverja v Ljubljani, Metelkova 1. — Kuj železo, dokler je gorko. Mati božja Dobrega sveta naj te vodi.

Darovi. Damska zbirka »Jožefišče« v Ljubljani, za najpotrebnejše afriške misijone 50 Din. — G. R. Volosko, Julijska Benečija, v zahvalo za prejeto milost 20 lir.

Zahvale. Presvetemu Srcu Jezusovemu in Marijinemu, sv. Antonu, sv. Mali Tereziki in slišabnici božji Mariji Tereziji Ledochovski in škofu Slomšku in sv. Bosku. Ž. Z., Maribor, za uslišano prošnjo v važni zadevi; J. B., Ljubljana, za dobljeno zdravje; G. R., Ljubljana, za zboljšanje v bolezni; M. I., Šmartno, za uslišano prošnjo; H. G., Arjavas, za uslišano prošnjo; Š. A., P., za dobljeno zdravje in se še nadalje priporoča; Ž. J., Glince, za dobljeno zdravje dvema nečakoma.

tu

Zdrava Marija v zamorskem jeziku.

Tinione Maria, wa caulere codzaza, Ambuye ali nanu; ndinu wođala kopambana akazi onse, ndipo ngodala'nso Mwana wanu Yezu.

Maria Woyera, Amai a Mulungu, mutipempherere ife amphulupulu, tsopano ndipo nso pa nthawi ya kufa kwathu. Amen.

Marijini otroci

so moje veselje in moja tolažba. Pridni so ti ljubki zamorčki. Ko sem jih sprejel v Marijino družbo, so mi obljubili, da bodo molili vsak dan zjutraj in zvečer en del rožnega venca. K sv. zakramentom pogosto pristopajo. Z molitvijo in lepim zgledom pridobivajo svoje poganske rojake za sv. vero. Res, če me težave in skrbi tlačijo k tlom, so Marijini otroci, ki me bodrijo in dajejo pogum. Naj jih Bog ohrani v tej zvestobi.

P. R., oblat Marije Brezmadežne,
afriški misijonar, Tsumeb.

Misijonar blagoslavlja orodje za zidavo nove misijonske cerkvice.

Nova hiša božja na daljnem jugu.

Piše p. Luka, frančiškan, misijon sv. Bonifacija, Izingolweni.

Medtem ko jaz pišem tele hvaležne vrstice, se trudi naš brat, da dovrši zadnje priprave v notranjosti naše nove cerkvice. Pisal sem vam že, v kakšni stiski se nahajamo. Daleč naokoli — do 40 km — nobene cerkve, tu pa le mala in tesna sobica, revna in zaduhla povrhu, ki zelo zaostaja za molivnicami verskih sekt, ki so v bližini.

Toda, Bogu bodi hvala, zdaj smo si opomogli, bolj kot smo pričakovali. Veliko pomoči je bilo treba, da smo mogli postaviti sredi poganske puščave in raznih sovražnih sekt malo, a lično cerkvico. Največ za Bogom se imamo zahvaliti vrli Družbi sv. Petra Klaverja; brez njene pomoči bi si niti ne upali začeti z zidanjem. Saj so bile težave in stroški proračuna le preveliki. Ko pa je prišla vaša podpora, smo zapeli »Te Deum« in se takoj lotili dela.

Prvi domači duhovniki v misijonu Mill-Hill. Zg. Nil.

Poročilo apostolskega vikarja škofa Campling-a.

Trojiška nedelja 1935 je bil dan veselja za vikariat Zg. Nila v Ugandi. Že več tednov se je govorilo: pet domačinov bo v prvič posvečenih v mašnike. Šestnajst let so se pripravljali na ta dan.

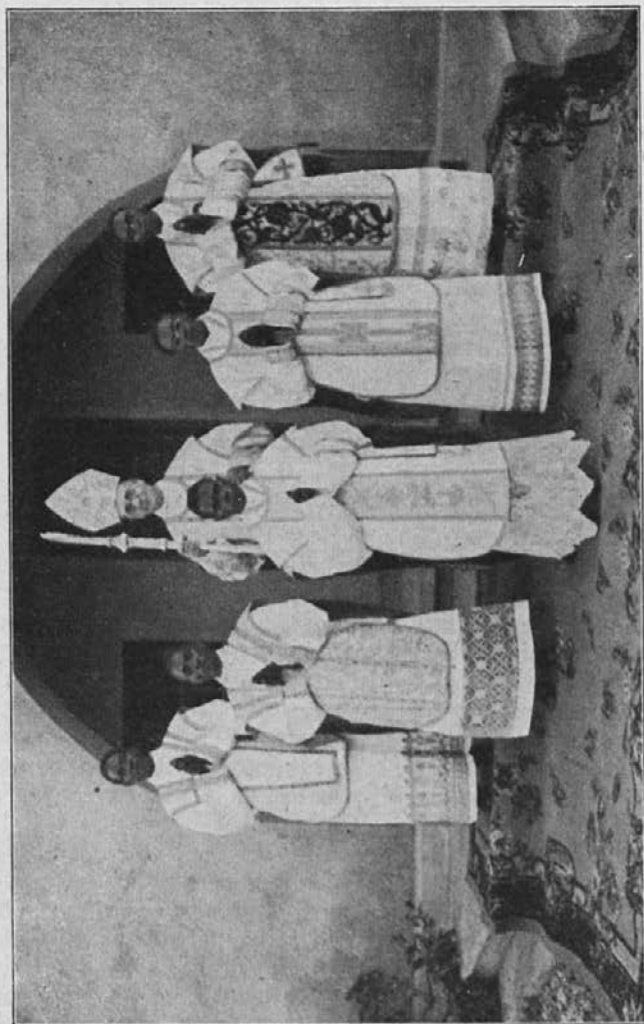
Veliko semenišče je v Gaba na severni obali jezera Viktorija, 7 km od glavne postaje Nsambyja. V Nsambyji se bo torej vršila glavna slovesnost.

Slavnostni gostje so se zbrali v polnem številu: 30 Evropejcev, večinoma ne katoliških; kralj iz Bugande s svojimi velikaši, 30 patrov naše misijonske družbe. Izmed teh so nekateri prevozili v starih in ropotajočih motornih vozilih nad 30 km po cestah, ki jih najdeš le v Afriki.

Slovesnost se je imela pričeti ob 9. Težko je povedati, kdaj so se zbrali domačini. Mnogo jih je prišlo k rani maši ob 6 in so ostali kar v cerkvi. Ob 8 že nihče več ni mogel dobiti prostora v cerkvi in so morali vsi kar zunaj ostati. Malo pred 9 se je razvil sprevod: duhovniki, semeniščniki in novomašniki. Vsi so se postavili pred oltarjem. Nato je ceremoniar šel v spremstvu dveh strežnikov po škofa. Ko je prevzvišeni šel med množico, so domačini popadali na kolena in prosili blagoslova. Ob vhodu v cerkev je duhovščina sprejela škofa, semeniščniki pa so peli: »Ecce sacerdos magnus«. Škof je opravil kratko molitev pred oltarjem in stopil pred prestol, da se napravi v mašna oblačila.

Pontifikalna sv. maša se je vršila kar najbolj slovesno. Ob gradualu je vseh pet novomašnikov stopilo pred škofa. Napravljeni so bili kot diakoni; duhovniška oblačila so nosili na rokah. Škof jih je opomnil, naj se vedno zavedajo časti in odgovornosti duhovskega poklica. Potem so se slovesno molile litanije vseh svetnikov, da bi po priprošnji svetnikov Bog dal svoj blagoslov novim mašnikom na pot. Posvečeni so medtem ležali ob oltarju. Potem jim je škof položil roke na glavo in jih odel v mašniška oblačila. Še en blagoslov, molitev k sv. Duhu, maziljenje rok in naposled kelih v roke: znamenje mašniške oblasti. Potem se je sv. maša nadaljevala. Pomenljiv za ta dan je bil evangelijski praznik presv. Trojice, ko Jezus razpošilja apostole, rekoč: »Pojdite in učite vse narode...« Pet novih mašnikov, ki so jim dlani bile še mokre od sv. maziljenja, je pazljivo poslušalo te besede; saj so sami bili pravkar

Škof Camping in pet črnih novomašnikov.

sprejeli to nalogo in oblast po rokah enega izmed naslednikov apostolov. Zdaj bodo darovali, blagoslovljali, pridigovali in krščevali. Pri darovanju so novoposvečenci že skupno s škofom darovali kruh in vino in pri povzdigovanju skupno z njim izgovarjali besede izpreminjanja. Po sv. obhajilu so novomašniki pokleknili pred škofa, da prejmejo oblast odpuščati grehe in da mu, kot svojemu predstojniku, prisežejo zvestobo in pokorščino. Sv. maša je bila

končana; novomašniki so v procesiji s škofom na čelu zapustili cerkev. Tako je postalo pet mladih afriških domačinov, oblečenih v mašniško obleko, pet duhovnikov na veke. To so bili prvi mašniki domačini v našem vikariatu ob Zg. Nilu.

Potem so se vrnil v cerkev, da so dali novomašniški blagoslov. Najprej so prišli misijonarji in poljubili novomašnikom roke, nakar so prejeli sv. blagoslov. Nekateri izmed njih so se bili v misijonski službi že močno postarali; zdaj so videli pred seboj najlepše sadove svojega truda: novomašnike-domačine.

Popoldne je eden novomašnikov imel litanije, dva pa sta mu asistirala. Cerkev je bila natlačeno polna. Po litanijah jih je moška kongregacija povabila na čaj in jim ob tej priliki darovala mašne knjige.

Nedelja sv. Trojice 1935 pomeni novo dobo v zgodovini našega vikariata.

Božični spomini preteklega leta.

1. Iz Kameruna. V Duala smo imeli krasne božične dneve, ki so zapustili res nebeške sledove. V decembru je bilo 23 tisoč sv. obhajil. Prvič se je obhajala polnočnica v katedrali, ki se še le zida in še nima niti oken niti vrat. Zidovje še ni ometano in pobeljeno, po tleh ni niti cementa. Skozi vse špranje je pihal rahel vetrič, kristjani pa so veseli klečali na goli zemlji; saj so bili v svoji katedrali, ki so jo sezidali z lastnimi žulji in prispevki bogatih in revnih. Vsi so prispevali zanjo, nekateri celo zelo mnogo.

Škof Le Maillou, iz kongregacije Sv. Duha,
apostol. vikar v Duala.

2. Iz Angole. Naši zamorci so zelo navezani na božične slovesnosti. Letos je navzlic plohi prišlo veliko število vernikov v misijon, in čeprav razsaja lakota. Mnogi so se vrnil še tešč, a veseli in zadovoljni, da so mogli obiskati Jezusa v jaslicah. Jaslice je darovala neka dobrotnica in še malih električnih žarnic povrhu. Na sv. večer in potem skozi vso osmino je prišlo mnogo domačinov k jaslicam in, kar je še bolj veselo: 2500 jih je prejelo Jezusa tudi v srce. Misijonarji smo tako veseli, ko vidimo, kako verniki z milostjo božjo sodelujejo.

P. Laagel, iz kongregacije Sv. Duha, Angola.

3. Iz Ugande. Na božični večer je bila naša cerkev krasno razsvetljena in jaslice v njej postavljene. Naši veliki in mali so nestrpnost pričakovali prihoda preč. škofa Lacoursier-a. Slavolok so napravili za visokega gosta, toda — kakšno razočaranje — njega ni bilo. Zjutraj zgodaj smo dobili pojasnilo: avto je odpovedal sredi ceste. Gumijev obroč je odletel daleč v gozd. Ob brleči luči svetilke so morali spremljevalci tolči in vrtati, da so po dolgem trudu spravili avto zopet na kolesa. Nekako tako je bilo kot nekoč v Betlehemu, ko je sv. Jožef moral pripravljati jaslice božjemu Detetu. Čeprav preč. škof ni nič spal tisto noč, je opravil zjutraj slovesno službo božjo in so bili naši dobri verniki s tem vsaj nekoliko odškodovani.

Tako smo potem imeli res lepe božične praznike. Ves teden je bilo mnogo obiskovalcev, ki so iskali v spovedi očiščenja duše. Otroci so hoteli biti prav pridni, da ne bi Jezuščku trnja zadirali v srce. Tudi cerkev smo lepo osnažili in pred cerkvijo vse pomedli, da se je kar kadilo. Otroci so se potem umili in skopali v potoku. Reкло se je: nove obleke ne moremo vsi imeti, a vsaj koža mora biti oprana.

V Afriki obhajamo božič v zelenju, kar se evropskemu človeku čudno zdi; mi pa smo navajeni, da božič obhajamo brez snega in mraza. Noč je bila krasna. Šel sem ven na verando in poslušal v noč, kako je od vseh strani donelo božično petje in mehka melodija na citre. Ob cerkvi je nekdo tolkel na boben in klical s tem vernike, naj pridejo k jaslicam.

Kristjani, ki so bili predaleč od misijona, so se zbirali v svojih vaških cerkvicah, ki so jih za praznike okrasili s cveticami in zelenjem, in prepevali božične pesmi. Božične slovesnosti mikaajo posebno pogane. Ob božičnih dneh se jih zelo mnogo izpreobrne.

Ob 11 je na misijonu vse oživel. Cele gruče pobožnih romarjev so prihajale, prepevajoč pobožne pesmi. Vsak je hitel, da si zagotovi v veliki cerkvi prostor in sedež. Mi smo bili pri polnočnici v naši hišni kapeli. Med povzdigovanjem je naša organistovka igrala na harmonij tisto vedno lepo božično: Sveta noč, blažena noč...

Lepo je bilo videti, kako so se po službi božji vsi kristjani zbrali na prostornem dvorišču. Na obrazih jim je sijal božični mir in prazniško razpoloženje. Vsi so bili prevzeti današnjega dne. Pred 35 leti tu ni bilo ne cerkve, ne kristjanov. Kako so se nam smilili pogani, ki še ne poznajo srčnega miru in prazniške svečanosti.

Misijonar me je krstil, letos bo tudi k meni prišel Jezušček.

Naši otroci nas niso pustili pri miru in so silili v nas, češ da je ljubi Jezušček prav gotovo tudi zanje kaj pustil pri nas. Seveda ni mogel vsak kaj velikega dobiti, kajti le preveč malih ročic se je stegovalo nam nasproti. No, pa zamorčki so z malim zadovoljni.

Tako smo preživeli božične praznike veseli in hvaležni Bogu, da moremo delovati v tem versko tako razgibanem misijonu. Res: naši predniki misijonarji niso zastoj delali. Pa tudi molitve, žrtve in darovi naših dobrotnikov so obrodile bogat sad.

S. Konkordia, Bela sestra, misijon N. Lj. Gospe Snežne.

4. Iz Windhoek-a (Jugozahodna Afrika). Zopet se vam prisrčno zahvaljujem za velike zavoje, ki ste jih poslali. In kako prav so nam prišli, vprav za božič. Tri dni pred praznikom nas je torej obiskal Jezušček, in v »Izraelovi hiši« je bilo veliko veselje. Da ste to videli! Nekateri prvobohajanci so že v novih oblekah.

Na 4. adventno nedeljo je bilo prvo sv. obhajilo otrok. Božično Dete je bilo to pot zelo radodarno; vsak otrok je vsaj nekaj dobil. Zato: lepa hvala in Bog plačaj.

P. R., oblat Brezmadežne, Tsumeb.

Čujte, kaj potrebujemo!

Piše p. Anton Van der Vlugt, misijonska družba Mill Hill, Okoyong, Kamerun.

Naša cerkev, kot zasilna cerkev, ni slaba, vendar bi želel nekatere stvari, da bi bila še lepša.

1. Blagoslov dajem še vedno brez pluvijala, kar dela vtis velike revščine.

2. Ilovnate stene stoje prazne: ko bi jih poslikali, bi to cerkev zelo povzdignilo, ker pa nisem Mihelangelo ali fra Angelico, si ne upam sam kaj takega storiti.

3. Naša kočja je s slamo krita in se ne more braniti pred viharji. Te dni je zopet odneslo del strehe; mislil sem, da bo odneslo vso kočjo, vendar koli niso popustili, in tako sem ostal živ in zdrav.

Pridobile so si srca ljudi.

Piše misijonar iz kongregacije Sv. Duha, Brazzaville.

Leta 1910, torej pred 25 leti, so prišle misijonarke frančiškanke v Alima. Bile so res prave frančiškanke: ponižne, polne ljubezni do narave in vnete, hoteč se popolnoma posvetiti skrbi za afriške zamorce.

Tri dni je motorni čoln »Pij X.« rabil, da je došel do malega pristanišča ob reki, kjer so domače žene prodajale doma izdelano blago vsake vrste. Dosedaj so te žene bile prišle v dotiko le z moškimi Evropejci, ki so bili vsi več ali manj visoki in ponosni; bele žene dotlej še niso videle. Ko so sedaj videle pred seboj mile in do-

Zamorske sestre frančiškanke.

brohotne obraze redovnic, so bile takoj vse navdušene zanje in so jih imele za »dame ljubega Boga«. Tudi sestre frančiškanke so bile ginjene, ko so videle toliko prijaznost. Hotele so se izkrcati na suho; toda glej: ena izmed žená je takoj zbežala, in tudi druge so se pripravljale, da popuste svoje košare in še svoje otroke. Šele ko se je čoln umaknil nazaj na sredo reke, so se pomirile...

To je bilo za sestre razočaranje. Ali je bilo tudi znamenje bodočih težav? Ta dan so prav spoznale, kako modra in previdna je bila njih ustanoviteljica, ki je svojim duhovnim hčeram priporočila zlasti molitev za božji blagoslov in spokorna dela v ta namen, kadar so odhajale v misijonske kraje.

Prvi misijoni so morali utrpeti marsikako škodo. Slovi so pomečkali vrt, ki je bil ravno v cvetju; bivoli so pohrustali evropsko zelje; celo lev se je oglasil in vtisnil svoje tace v vrtno gredice...

Neko jutro je sestra Andreja zbudila deklice k jutranji molitvi, ko deklice naenkrat zavpijejo. Prikazal se je velik leopard zunaj pred kočo. Kričale so nad zverino deklice in sestre in še domači pes povrhu; dečki iz drugega poslopja pa so prišli s palicami in ropotuljami. Kaj bo? Zver se je potuhnila in začela tuliti, vila je oči in se pripravljala na skok. Grozno je odpirala žrelo in kazala zobe. Sestra Andreja, ki je bila močna in iz Bretonske doma, je vzela motiko in prišla zverini za hrbet in z vso močjo zamahnila z ostrino v rebra. Ob istem času je udaril neki deček zver po glavi. Leopard je imel še toliko moči, da je oprasnil dečka s taco po dolgem po roki. V hipu so začeli padati udarci zverini po hrbtu. Sestra Andreja pa jo je tiščala z motiko k tlom.

Ko so ljudje videli pogum sestre Andreje in potem lepo, vzajemno življenje sester, so jih začeli vedno bolj občudovati in jim zaupati. Najprej so začeli hoditi v lekarno po zdravila, potem pa so se oglašali v najrazličnejših potrebah. V 25 letih so sestre vzgojile nad 1000 nevest in jih izobrazile v gospodinjstvu. Vse te so potem bile dobre gospodinje in vzorne matere svojim otrokom. Navada je, da vsaka mati po rojstvu prinese otroka k sestram in prosi, naj mu sestre izberejo ime.

Nedavno smo obhajali prav ljubko slavje. Neka sestra je imela napraviti večne obljube. Vest o tem se je razširila po vsej okolici. Od vseh strani so se zbirali ljudje, praznično oblečeni, da vidijo »poroko sestre z ljubim Bogom«. V trenutku, ko je moral po obredniku duhovnik položiti sestri trnjevo krono na glavo, so male deklice v strahu zavpile: »Nikar! To bo bolelo!«

Že dve leti se udeležujeta dve postulantki vseh duhovnih hišnih vaj, ker se pripravljata na to, da bosta sklenili »poroko z ljubim Bogom«.

Ljubi dobrotniki, pristréni »Bog povrni« za nove oblekee.

Brez hrane

človek ne more živeti, avto pa tudi ne voziti. To nam potrjuje p. Mousset, misijonar iz La Salette v Betafo (Madagaskar). Takole piše:

Kolikorkrat se peljem v avtu, vselej se hvaležno spominjam vaše družbe, ki mi je pomogla, da sem si ga omisslil. Izvrstna misel to: misijonarjem dati avto. S tem ste pomnožili njih število. Toda vzdrževati ta stroj ni tako cenena reč. Bencin, olje, gumijevi obroči in kar je še treba. Zato zopet kličem na pomoč vašo radodarnost. Kako zelo bi vam bil hvaležen in kako bi mi vsi molili za vaše in naše dobrotnike, ako bi se jih našlo nekaj, ki bi hoteli naše motorje zalagati s hrano!

Naši mali ljubijo Jezusa.

Piše p. Cromer, misijon Kilimandžaro.

Že zgodaj začne zamorska mati učiti svoje otroke ljubiti Jezusa. Kako srčkani so takile mali zamorčki. Ko stopi mati v cerkev, hiti otroček h krstnemu kamnu, se vzpne in pomoči vso ročico v vodo. Ako je pa še premajhen, ga mati dvigne in potem se prekriža več ali manj pravilno. Nekateri otroci vržejo tudi že kak dar v pušico in se tako navadijo, kakor sami pravijo: ljubemu Jezuščku kaj dati.

Izmed najlepše vzgojenih otrok naj omenim malega Janezka. Njegovi starši so zgledni kristjani in bivajo prav blizu misijona. Oče je pri nas za vse uporaben. Je cerkovnik, mizar, voznik. Zna popravljati ure in ciniti lonce. Vsak dan gresta oče in mati k sv. maši in sv. obhajilu. Mali Janezek se je navzel pri starših lepega vedenja. Ko zjutraj zgodaj zvoni k sv. maši, včasih jokaje prosi, da bi smel v cerkev. Ob nedeljah gre vse trikrat v cerkev. Večkrat je pri očetu v delavnici. Najrajši pa pride v mojo sobo, kjer ga vse zanima: knjige, slike, oprava i. dr.

Nekoč je videl na moji mizi podobo Matere božje in jo od vseh strani pazljivo ogledoval. Vprašam ga, če ve, kdo je to. Odgovori: »Ni Bikira Maria, mane wangu« (To je Devica Marija, moja mati). Potem je pokazal na moj križ: »Ni Jesu wangu« (To je moj Jezus).

Drugič je šel za menoj v obednico. Tu sem mu dal skodelico mleka in košček kruha. Preden je začel jesti, se je prekrižal in opravil kratko molitvico. Vprašam ga, kaj je molil. Reče: »Jesu, unipe chakula« (Jezus, daj mi jesti). »Kako pa moliš po jedi?« »Jesu ni mwena« (Jezus je dober). Res, kratka molitvica, a kako se lepo poda mlademu zamorčku, ki nima niti treh let! Ob takem človek razume besede Jezusove: »Pustite otročiče, naj pridejo k meni.« Kako On ljubi te posodice sv. Duha! In kako vseč so mu molitve in besede ljubezni, ki prihajajo iz nedolžnih otroških src!

Ljubi Bog nam daj mnogo takih staršev, kot sta bila oče in mati malega Janezka. Zgled vestnega očeta in nauki pobožne matere so neizmerne pomena pri vzgoji otrok.

*Tvoja revščina? ... Prodaj jo mojemu usmiljenju!
Že kratek vzdihljaj: »V tebe zaupam«, gane moje srce,
ker obsega zaupanje, vero, ljubezen in ponižnost.*

Besede Jezusove sestri Benigni Konsolati.

»Bog je z menoj!«

Piše p. Peter Gräff, misijon Cigudu, Južna Afrika.

Ime, ki ga je neka zamorska mati dala svojemu sinku, sem uporabil za naslov temu svojemu poročilu, kajti lepšega naslova pač ne bi mogel najti. Kako svetla in čista je v svojem bistvu zamorčeva duša! Odkar sem imel priliko spoznati, s kakšno ginljivo ljubeznijo izbirajo zamorske matere — tudi poganske — svojim otrokom imena, se je moja vera v njihovo dobroto poglobila.

Siromašne koče zamorcev.

Krščanstvo potiska poganska imena čedalje bolj v ozadje. Otrokom dajejo pri krstu imena svetnikov, kakor je želja in običaj sv. Cerkve. Kadar pa vpišemo otrokovo ime v krstno knjigo, pripišemo zraven tudi njegovo prvotno ime. Prvič zato, ker nekaterim imena naših svetnikov delajo preglavice pri izgovarjavi, in drugič zato, ker je v prvotnih imenih skrit marsikateri biser. Za mnoge pomeni takšno ime vse materine želje in nasvete za življenje. In kar starši dajo otrokom na življenjsko pot, mora biti sveto tudi duhovniku. Še potem, ko so starši že zdav-

naj mrtvi, se otrok z ljubeznijo in hvaležnostjo spominja materine besede.

»Povej, Gertruda,« sem vprašal mater, ki je svojemu sinu dala ime »Inkozi-nam« (Bog je z menoj), »zakaj si svojemu sinu izbrala vprav to ime?«

»Oče,« je odgovorila, »otrok, katerega sem ti danes prinesla k sv. krstu, ima še dolgo pot pred seboj. Jaz mu ne bom mogla slediti, ne bom ga mogla zadržati, kmalu bom umrla. Potem ga bo moral varovati in spremljati ljubi Bog. Hočem, da se bo otrok spominjal vse življenje: »Bog je z menoj!«

Ali bo otrok kdaj pozabil besede, ki mu jih je pobožna mati položila v srce? Če bo njegova življenjska pot šla skozi črno noč, mu bo ime, ki mu ga je izbrala mati, kot nebeška zvezda žarelo nasproti. Vztrajaj in bodi močan: Bog je z menoj!

Nekoč sem srečal drugo mater, ki je svojega otroka imenovala »Nontamzanqa« (otrok blagoslova), kakor da je hotela s tem imenom hvaležno povedati, da nas Bog z vsakim novorojenčkom blagoslovi.

Isto misel razodeva ime, ki ga je imel majhen dečko: »Izipo« (božji dar). Neka mati je svojega otroka izgubila. Kdor pozna materinsko ljubezen, ve, kaj to pomeni. Koliko molitev kipi iz materinskega srca, da bi ji Bog daroval novega otroka! Materinska ljubezen je povsod enaka — pri črncih in belcih — in materina bolečina enako velika — v Evropi in Afriki. In tudi materina radost je povsod enako velika, če Bog usliši njeno prošnjo: »Itemba« (ti si naše upanje), »Ututucelo« (prvi otrok nam je umrl, zdaj si ti naša tolažba).

Večkrat sem slišal tudi imena, v katerih se skriva vsa materina bridkost: »Romqvenelo« (hrepeneče sem te čakala) — »Ubutubuencima« (življenje je težko). Prav dobro se še spominjam otroka, ki se je tako imenoval.

Ne daleč od našega misijona je neka zamorska mati morala odkupiti novorojenčka s svojim življenjem. Izvedel sem to in hitro tekel tja, da bi otročiča krstil. Oče je privolil. Ko sem ga vprašal, kakšno ime naj dam otroku, je žalostno odgovoril:

»Ubutubuencima!« (življenje je težko).

Ali je mogel v tem hipu najti primernejše ime? Ali bo otrok, ki zdaj nosi to ime, kdaj pozabil na materinsko ljubezen?

Zamorci pri izbiranju imen za svoje otroke niso vezani na določene forme. Vsak lahko po svojem okusu in

svoji želji izbere otroku ime. Seveda je tudi vse polno imen, ki so nesmiselna in brez poezije. Imena, ki sem jih zgoraj navedel, pa dokazujejo, da dremlje v srcu zamorca lepa religiozna duša. In to dušo smo misijonarji prišli buditi in reševati!

Uslišane molitve

na priprošnjo služabnice božje Marije Terezije Ledóchowske

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski za šestkratno pomoč v zelo hudih in težkih zadevah. Zatekla sem se k njej in bila sem uslišana. V zahvalo pošiljam dar za misijone in vsakemu priporočam, da se z zaupanjem zateče k njej.

P. K. Postojna.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišanje v neki veliki in važni zadevi. Še nadalje se ji priporočam. V. J., Amerika.

Moja hčerka je stala pred težko operacijo. Zaupno sem se zatekla k služabnici božji Mariji Tereziji, da bi nam pomagala. Ako bo prošnja uslišana, smo ji obljubili dar za odkup zamorčka. Hvala Bogu, izteklo se je srečno. Prisrčno se ji zahvalim in pošiljam obljubljen dar. Še se ji priporočamo. Družina B., Dokležovje.

Iskrena zahvala Mariji Tereziji za pomoč v neki važni zadevi in se ji še priporočam v raznih zadevah. M. K., Sv. Križ.

Najprisrčneje se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji, da mi je izprosila ljubo zdravje. Priporočam se ji še, ter jo prosim, da nam pomaga v vseh družinskih zadevah. Š. B., Jesenice.

Prisrčno se zahvalim Mariji Tereziji za več prejetih milosti. M. I., Ljubljana.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za prejeto milost in se ji še priporočam. T. M., Ljubljana.

Iskrena zahvala božji služabnici Mariji Tereziji za pomoč in uslišanje v najtežjih urah. G. J., Beričevo.

Dolžnost me veže, da se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski, ker je na njeno priprošnjo dobil moj sin službo. A. T., J.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za večkrat uslišane prošnje. Priporočam se ji še nadalje za ljubo zdravje. H. L., Lukovica.

Tisočera zahvala služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno zdravje in srečno prestano operacijo. Bolnica je bila tako slaba, da tudi zdravniki niso dali več upanja. Tedaj smo se v devetdnevnic zatekli k Mariji Tereziji ter dali njeno relikvijo bolnici. Pomoč je prišla nadvse pričakovanje, za kar še enkrat prisrčna zahvala. J. F., Sv. Lenart.

K »mamiči zamorčkov« sem se zatekla, da bi moj sin srečno napravil izpit. Res je pomagala, za kar se ji tisočkrat zahvalim. Hvaležna mamica.

Zahvalim se Mariji Tereziji Ledochowski za uslišanje v neki važni zadevi. A. R., Vižmarje.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za pomoč v hudi stiski. S. F., Ljubljana.

Služabnici božji Mariji Tereziji se iskreno zahvalim za ljubo zdravje. M. B., Ljubljana.

Tisočkrat se zahvalim Mariji Tereziji Ledochowski, ker je bila moja prošnja uslišana. Priporočam se ji še v bodoče in prosim javne objave v »Odmevu«.

Z. T., Sv. Frančišek v Sav. dol.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za uslišanje in se ji še priporočam v dveh važnih zadevah.

A. T. Idrija.

Za uslišano prošnjo se služabnici božji Mariji Tereziji prisrčno zahvalim, ter prosim javne objave v »Odmevu«, kakor sem obljubila. Še nadalje se ji priporočam.

A. M., Brezovica.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno ljubo zdravje.

M. T., Zg. Bistrica.

V neki zadevi sem se obrnila do služabnice božje Marije Terezije in sem bila uslišana. Prisrčno se ji zahvalim.

D. J., Zabreznica.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo v važni zadevi.

K. R., Loka.

Iskreno se zahvalim Mariji Tereziji Ledochowski za pomoč v boleznih sina in ga priporočam božji služabnici, da bi ga vodila po pravi poti.

A. L., Cret.

Zahvalim se služabnici božji za dobljeno zdravje moji hčeri in se ji še nadalje priporočam.

M. K., Dovje.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za pomoč v hudi nesreči in se ji še nadalje priporočam.

M. F., Nova vas.

Prisrčna hvala božji služabnici Mariji Tereziji za uslišano prošnjo.

H. G., Kamnica.

V boleznih sem se zatekla k služabnici božji Mariji Tereziji in me je pozdravila. Še se ji priporočam v važni zadevi.

D. A. Maribor.

Iskreno se zahvaljujem služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski za pomoč v stiski. Tej veliki dobrotnici se še nadalje priporočam v zelo važni zadevi.

A. B., Ljubljana.

Prisrčna hvala Mariji Tereziji Ledochowski za uslišano prošnjo.

B. M., Brezje.

Zahvalim se Mariji Tereziji Ledochowski za uslišanje neke prošnje in se ji še nadalje priporočam.

S. F., Brezovica.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski za uslišano prošnjo.

J. C., Sv. Jurij ob J. ž.

Pripomba ured.: Radi pomanjkanja prostora ni bilo mogoče objaviti vseh zahval, došlih nam v prejšnjem mesecu. Se nadaljujejo v prihodnjih številkah.

Služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski se priporočajo: F. S., Ljubljana, v neki zadevi. — J. Zagore, Trbovlje, v obupnem gmotnem položaju. — A. Z., Nova vas, za pomoč v hudi nesreči. — M. M., L., za dobro službo. — M. L. in L., za ljubo zdravje. — L. M., Brežice, za dobro stalno službo. — F. D., Celje, za pomoč v neki važni zadevi dveh oseb. — J. L., Ljubljana, za zdravje. — M. Z., Brežice, za ljubi hišni mir in blagoslov. — P. F., Vuhred, v težki boleznih moje matere.

Popolni odpustek

za člane Družbe sv. Petra Klaverja pod navadnimi pogoji:

Dne 21. decembra, sv. Tomaž, apostol.

Dne 27. decembra, sv. Janez, apostol in evangelist.

Ponatis člankov iz »Odmeva iz Afrike« ni dovoljen, ponatis misliljskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov. Predstavniki in lastniki lista Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani.

Odgovorni urednik: Jože Košček, Ljubljana.

Za Jugoslovansko tiskarno v Ljubljani: K. Čec.

PRIJATELJ!

IZBERI si eno naslednjih točk.
BOG TI BO BOGAT PLAČNIK!

Katekizem zamorčku

v njegovem zamorskem jeziku
Din 25.—

Botrinski dar zamorčku

s katerim pomagaš pogančku do milosti
sv. krsta (smeš mu določiti krstno ime)
Din 100.—

Za črnega katehista

za njegovo mesečno vzdrževanje
Din 100.—

Za kruh sv. Antona

da pomagaš najbednejšim zamorčkom v
Afriki. — Kot zahvalo ali prošnjo daruj
poljuben dar

S prisrčnim „Bog povrni“

sprejema družba sv. Petra Klaverja
Ljubljana, Metelkova ulica 1

